

Čís. 12323.

Kdo je účastněn v jiné exekuci (reální dražbě) jako hypotekární věřitel, nestane se účastníkem v exekuci na movitosti tím, že se v exekuční věci, kde jest účastněn, na jeho přihlášenou pohledávku nedostalo a že by se na ni dostalo, kdyby se k pohledávce jiného věřitele, který mu se svou pohledávkou tam předchází, v této exekuční věci nehledělo.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1151/32.)

V exekuční věci na movitosti E VIII 3756/29 zrušil rekursní soud rozvrhové usnesení prvního soudu a nařídil mu, by se, vyčkaje pravomoci rozvrhového usnesení ve věci E IX 520/29 (exekuce dražbou nemovitosti) znovu usnesl o rozvrhu nejvyššího podání.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs Arnošta L-a.

Důvody:

Rekurs může vznést jen strana (§ 515, 520 c. ř. s. a § 78 ex. ř.), tedy v exekučním řízení zejména dlužník a vymáhající věřitel, neb osoby jinak v exekučním řízení zúčastněné (§ 66 ex. ř.). V projednávané exekuční věci nebyl dovolací rekurent nijak zúčastněn a to, že byl podle vývodů dovolacího rekursu zúčastněn v exekuční věci reální dražby E IX 520/29 jako hypotekární věřitel a že se tam na jeho přihlášenou pohledávku nedostalo a že by se na ni dostalo, kdyby se k pohledávce vymáhajícího věřitele Jindřicha W-a, který mu se svou pohledávkou tam předchází, v této exekuční věci nepřihlíželo, nedává mu legiti-maci k rekursu do usnesení vydaného v exekuční věci, ve které nebyl zúčastněn.

Čís. 12324.

Podle § 75 III dílčí novely k obč. zák. lze naříditi prozatímní opatření i pro pohledávky již vykonatelné.

Domáháno-li se na dědici zaplacení dávek výživného již dospělých a budoucích na dobu jednoho roku, jest pro prozatímní opatření pro dávky dospělé osvědčiti ohrožení podle § 379, druhý odstavec, ex. ř., kdežto u dávek budoucích toho není třeba vzhledem k § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1154/32.)

K zajištění nároku na placení výživného navrhla Hilda F-ová proti svému manželvi Josefu F-ovi povolení prozatímního opatření zákazem odpůrci nakládati s určitými nároky, příslušejícími odpůrci jako dědici po jeho otci Štěpánu F-ovi. Soud první stolice návrhu vyhověl,

rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. Důvody: Prozatímní opatření má sloužiti k zajištění výživného, které bylo žalobkyni svého času prozatímně na dobu sporu pravoplatně povoleno, při čemž v návrhu tvrzeno, že jest o ně žádáno proto, že uhražovací exekuce nevedla k cíli a že dalšího placení výživného nelze docílit. Návrh nemůže se opírat o ustanovení § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931, protože ustanovení to předpokládá, že se někdo domáhá, by soud stanovil nárok na výživné, a jen v takovém případě může navrhnouti proti zavázanému k zajištění dávek splatných v jednom roce, zatímni opatření podle § 379 a násl. ex. ř., aniž třeba osvědčiti, že by jinak dobytí dávek bylo zmařeno nebo značně ztíženo. Avšak v souzeném případě bylo výživné již usnesením o prozatímním opatření stanoveno a spor se týká rozvodu manželství. Tu by bylo lze nejvýše dovolávati se ustanovení § 6 cit. zák., podle něhož k zajištění vyživovacího nároku může býti povolena exekuce zajišťovací podle kteréhokoliv exekučního titulu, opravňujícího k vymáhání dávek z uvedeného nároku (tedy i na základě usnesení prozatímní výživné povolujícího), a netřeba osvědčení, že jest pohledávka ohrožena. O tuto exekuci zajišťovací žádáno není, nýbrž jen o prozatímní opatření, toto bylo by proto lze povolit jen na základě všeobecných předpokladů § 379 ex. ř. Ohrožení nebylo ani tvrzeno, tím méně osvědčeno. Tu nesmí však býti přehlíženo ustanovení § 379 ex. ř., podle něhož jsou prozatímní opatření k zajištění peněžitých pohledávek nepřipustna, pokud strana za tímž účelem může předsevzít exekuci zajišťovací podle § 370 ex. ř., a tu by mohla, jak svědčí ustanovení § 6 cit. zák., vésti i na základě usnesení o prozatímním opatření, poněvadž jde o výživné. Nehledíc k tomu jest návrh nepřipustný i proto, že se opírá o ustanovení § 822 obč. zák., jenž připouští před odevzdáním pozůstalosti jen zabavení jednotlivých určitých věcí do pozůstalosti náležejících, které byly pozůstalostním soudem dány dědici k volné dispozici, což se v souzeném případě nestalo, a také § 75 III. dílčí novely k obč. zák., připouštějící k zajištění pohledávky proti dědici prozatímní opatření, praví výslovně, že se to může státi jen za předpokladů § 379 ex. ř.; poněvadž však jest, hledíc k ustanovení § 380 ex. ř. ustanovení citovaného § 75 vykládati ve spojení s § 822 obč. zák., který předpokládá, že exekucí mají býti postiženy věci náležející do pozůstalosti, pokud byly pozůstalostním soudem dány dědici k volné dispozici, tu by i prozatímní opatření mohlo postihnouti jen tyto věci, a že jde o takové věci, nebylo tvrzeno ani osvědčeno (§ 54 čís. 3 ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs jest odůvodněn. Jde o prozatímní opatření ve příčině určitých částí pozůstalosti, dosud neodevzdané, o nichž dlužníku jako dědici nebylo pozůstalostním soudem ponecháno volné nakládání. § 75 třetí dílčí novely k obecnému občanskému zákonu připouští v ta-

kovém případě prozatímní opatření za podmínek § 379 druhý odstavec ex. ř.; jiných podmínek tento zákonný předpis nestanoví, tedy není opatření to vyloučeno ani pro vykonatelné již nároky, což nejvyšší soud odůvodnil již v rozhodnutí čís. 4216 sb. n. s. Mýlný jest tedy názor rekursního soudu, že povolení navrženého opatření překáží ustanovení § 379 první odstavec ex. ř. V tomto právním stavu nastala změna ustanovením § 5 zák. ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. z roku 1931, potud, že k povolení prozatímního opatření pro dávky výživného splatné v jednom roce ani není třeba osvědčiti ohrožení, jak tomu jest podle druhého odstavce § 379 ex. ř. V souzeném případě žádáno bylo prozatímní opatření pro dávky výživného měsíčních 500 Kč dospělé již před návrhem ve výši 4.060 Kč a pro dávky budoucí na dobu jednoho roku. Podle toho co řečeno, třeba rozlišovati dávky dospělé a dávky budoucí: pro ony třeba k prozatímnímu opatření osvědčiti ohrožení podle § 379 druhý odstavec ex. ř., u dávek budoucích toho není třeba. Soud první stolice ohrožení měl za osvědčené, strana povinná pak proti tomu ve svém rekursu nijak nebrojila, napadajíc povolené prozatímní opatření z jiných důvodů. I navržený způsob prozatímního opatření jest podle § 379 ex. ř. přípustný, neboť jde o soudní obstavku podle § 379 třetí odstavec čís. 3 ex. ř. i ve příčině vkladních knížek v návrhu jmenovaných, ve příčině nichž navrhovatelka nedomáhá se přímé obstavky vkladů na knížky proti peněžním ústavům, nýbrž nároku na vydání podílů ze vkladů těch dlužníkovi připadlého. Proto netřeba se obíratí otázkou, zda v případech § 75 III. dílčí nov. k obč. zák. lze povolití zajištění peněžité pohledávky též prostředky § 382 ex. ř.

Čís. 12325.

Na předměty státního monopolu nelze povolití bez svolení důchodkového úřadu ani exekuci zajišťovací ani zabavením předmětů monopolu (tabáku) ani zabavením nároku na jeho vydání. Svolení důchodkového úřadu musí býti opatřeno před nabytím zástavy a tvrzeno i prokázáno v exekučním návrhu.

Nepřípustnost exekuce z důvodu nemožnosti nabytí zástavy na tabák jako předmět státního monopolu může uplatniti nejen ústřední ředitelství tabákové režie, nýbrž i povinný.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1165/32.)

K zajištění peněžité pohledávky vedl vymáhající věřitel proti akciové společnosti exekuci zabavením nároku povinné strany na vydání 66 vzo-
rových balíků řeckých tabáků proti Ústřednímu ředitelství tabákové
režie v Praze a zabavením všech nároků, které má povinná proti Ústřednímu ředitelství tabákové režie z tržové smlouvy ze dne 4. března 1932 o koupi 20.000 kg tabáku »Almyros Myrodata«, zejména nároku na